

Wie wil er nou rijk worden?

(Who wants to get rich?)

Blijspel in twee bedrijven

door

GENE STONE

vertaling

Han Steemers

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.

(Grimas Theatergrime verkoop)

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **WIE WIL ER NOU RIJK WORDEN? - WHO WANTS TO GET RICH?** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **GENE STONE** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **2** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Terry - een zeer vastbesloten jonge dame van goed dertig die graag rijk wil worden.

Kevin Appleby III - die vroeger rijk was. Hij is achter in de dertig en begint er wat sjofel uit te zien.

DECOR:

Het stuk speelt in de woonkamer van Kevins zomerhuis, aan de rand van een grote Amerikaanse stad. Het huis draagt nog sporen van wat het vroeger was: een prettig, goed ingericht vakantiehuis van een rijke familie. Maar dat is verleden tijd. Het ziet er nu verwaarloosd en rommelig uit. Het meubilair is sleets en overal is rommel. Een deur links leidt naar twee slaapkamers en een badkamer. De deur naar de keuken is rechts. In de achterwand is een groot panorama-venster en de voordeur.

EERSTE BEDRIJF

Eerste Tafereel

Vroeg in de morgen. Het begint net licht te worden in de kamer. De slaapkamerdeur gaat open en Kevin verschijnt terwijl hij de ceintuur van zijn oude zijden kamerjas (met monogram) vastmaakt. Hij is ver in de dertig en zijn vroeger slanke figuur begint een buikje te vertonen. Haar in de war, ogen half open. Hij staat wat onvast in de deuropening en tuurt de kamer rond.

Kevin (*hees*): Diane? (*geen antwoord. Hij loopt langzaam naar midden en kijkt richting keuken. Roept dan weer*) Diane?

Weer geen antwoord. Loopt naar keukendeur en kijkt keuken in, staat dan wat onzeker en verwonderd te kijken. Zucht diep en schudt zijn hoofd. Loopt terug naar midden van kamer, ziet verscheidene lege flessen op tafel staan. Zorgvuldig keert hij elke fles om boven een glas maar vangt maar een paar druppels. Hij slaat het resultaat achterover als de voordeurbel gaat. Hij schrikt en staart wat onzeker naar de deur. Bel gaat weer, deze keer wat aanhoudender. Kevin zet glas neer en loopt naar voordeur.

Kevin: Hai. Ik vroeg me al af... (*stopt abrupt*) Goeie God..

Terry stormt kamer binnen. Zij is een aantrekkelijke, zeer energieke jonge vrouw, voor in de dertig. Zij is gekleed als een "Franse Dienstbode" in zwarte maillot, kort rokje, kanten schortje enzovoort, alles duidelijk zelfgemaakt.

Terry (*zeer opgewekt, verschrikkelijk accent*): Bon jour monsieur!

Kevin (*staart, stomverbaasd*): Eh... wie ben jij?

Terry (*raadpleegt papieren*): U bent.. Kevin Appleby de Derde, oui?

Kevin: Oui.. ja. Maar..

Terry (*knikt triomphantelijk*): Bon. Ik heb een verrassing voor U.

Kevin: Maar... ik hou niet van verrassingen.

Terry (*negeert dit*): Een ogenblik, s'il vous plaît.

Kevin: Wacht even. Een ogenblik. (*maar Terry is al weg. Komt meteen terug met een dienwagentje. Stopt en wijst met een breed gebaar naar het wagentje*)

Terry: Voilà!

Kevin (*staat wat dom te kijken*): Wat is dat?

Terry: Le ontbijt is geserveerd.

Kevin: Ontbijt. Ik heb helemaal geen ontbijt besteld.

Terry: Naturellement pas. Ik zeide U: diet ies een verrassing.

Kevin (*beetje geërgerd*): Kan me niet schelen wat het is. Wil je dat ding hier asjebliëft weghalen? (*Terry rijdt het wagentje brutaal naar middenvoor, voor de bank. Kevin die haar gevolgd is*) Jongedame, heb je gehoord wat ik zei? Je kunt mijn huis niet zomaar binnen komen lopen net alsof...

Terry (*plotseling*): Oh, eerst de begroeting.

Kevin (*hand aan pijnlijk hoofd*): Luister eens...

Terry (*heft haar hoofd bazig*): Zwijg! Oh, waar is.... (*raadpleegt papier weer*) Diane? Waar is zij?

Kevin: Diane? Oh nou.... hoor eens... ze is niet...

Terry: Aha. (*"wetende" blik*) Ze heeft erg veel slaap vanmorgen. Naturellement. Ik versta. Prima. (*Kevin is overdonderd. Glimlacht zwakjes*) les okee. Ik doe later encore voor haar.

Kevin (*haastig*): Nee. Ik bedoel: dat zal niet nodig zijn.

Terry (*flink. Vouwt ander papier open*): En nu, doe ik het voor U. (*Kevin kreunt en zakt gelaten op bank. Terry zingt -of declameert- met groot zelfvertrouwen en een zwak stemmetje*)

"Diane en Kevin
Nu ben je in Heaven,
Want jullie zijn nu weer bijeen.
De liefde die lokte
en wat je ook gokte
Wordt alles opnieuw als voorheen."

Kevin (*komt overeind*): Dank je wel. Heel leuk. En nu, als je me nu...

Terry (*negeert hem en begint aan het tweede couplet*):

"De wolken verdwijnen
De zon mag verschijnen.
Het boze gepraat is voorbij.
Je weet diep van binnen
opnieuw te beginnen,
met liefde en vreugde erbij."

(*zij stopt en keert naar Kevin voor zijn reactie*)

Kevin (*op zijn hoede*): Was dat het?

Terry (*trots*): Oui. Vond je het leuk? (*Kevin knikt*) Heb ik zelf geschreven.
Gisteravond.

Kevin (*staat op. Kijkt vragend*): Maar ik snap niet...

Terry: Oh, en nu moet ik zeggen... (*leest af*) Lieve Kevin, gefeliciteerd met onze hereniging. (*stralend*) Is dat geen verrassing?

Kevin (*knikt*): Nou en of.

Terry (*in haar sas*): Ze zei dat je dat zou vinden.

Kevin (*staart haar aan*): Wanneer?

Terry: Wat?

Kevin: Wanneer heeft ze dat gezegd?

Terry: Gisteren, toen ze opbelde.

Kevin (*nog verward*): Heeft ze je gisteren opgebeld?

Terry: Oui.

Kevin: Maar ze is pas terug.. bedoel je dat ze van het vliegveld heeft gebeld?

Terry (*geniet van zijn verbazing*): Ja. Ze had mijn advertentie gelezen. In de krant.

Kevin: Jouw advertentie?

Terry: Oui. Terry's persoonlijke trekje. Creative Catering voor iedere gelegenheid. Hier, mijn kaartje.

Kevin (*neemt het verstrooid aan*): Dank je.

Terry: Surprise ontbijt is mijn specialiteit.

Kevin: Oh.

Terry: Maar ik doe ook bruiloften, verjaardagen, kantoorfeestjes.

Kevin (*nog steeds verbaasd*): Maar.. dat versje...

Terry: Oui. Dat ik zelf geschreven heb. (*tekst en muziek*)

Kevin: Maar hoe wist je dan..? Heeft ze je dat allemaal door de telefoon verteld? Vanaf het vliegveld?

Terry: Ze heeft me alles verteld. Dat jullie eerst schoolvriendjes waren.. toen trouwden.. toen gescheiden zijn. Dat ze in Frankrijk heeft gewoond in de buurt van...

Kevin: Deauville.

Terry: Oui. Deauville. (*kwebbelt gezellig door*) Dat ze toen ineens heimwee kreeg en eenzaam was.. besloot je te bellen.. internationaal.

Kevin: Maar...

Terry (*niet te stoppen*): Dat ze huilde aan de telefoon.. en U was zo sympathiek. Dat ze besloot terug te vliegen in Uw armen en deze prachtige hereniging te vieren.

Kevin (*droogjes*): Jullie hebben heel wat afgepraat.

Terry: Ja. (*opeens is ze weer zakenvrouw. Wijst naar de slaapkamerdeur*) Zal ik het ontbijt op bed serveren?

Kevin (*schrikt*): Wat?

Terry: Dat is zo knus en romantisch. Vinden jullie vast heerlijk. (*begint wagentje te duwen*) Kom maar.

Kevin (*vlug*): Nee, wacht even.

Terry (*stopt*): Wat is er?

Kevin: Eh.. wij willen geen ontbijt op bed.

Terry: Waarom niet?

Kevin: Wij... nou gewoon, willen we niet.

Terry (*haalt schouders op*): Okee, ik dien hier wel op.
Kevin: Nee.
Terry (*staart hem verbaasd aan*): Wat?
Kevin (*in verlegenheid*): Hier willen we het ook niet.
Terry: Maar waar willen jullie het dan?
Kevin: Nergens. We willen helemaal geen ontbijt.
Terry: Maar ik moet het opdienen. Daar word ik voor betaald.
Kevin: Ik zeg je toch... we willen het niet.
Terry (*ontsteld*): Maar.. het is een verrukkelijk ontbijt. Ham omelet, met avocado en champignons. Voor beiden. (*Kevin bewaart een stenen zwijgen*) Heerlijk dadel brood. En Pêche Melba met dikke slagroom.
Kevin (*schudt zijn hoofd*): Nee.
Terry: Hebt U geen trek?
Kevin: Helemaal niet.
Terry: Maar... zij dan?
Kevin (*denkt niet na*): Wie?
Terry: Diane.
Kevin: Oh. Die heeft ook geen trek. Dus neem alsjeblieft dat wagentje en..
Terry (*gezicht klaart op*): Oh, nou weet ik het. De twee tortelduifjes hebben gekibbeld. Heb ik gelijk? Hebben jullie een beetje gekibbeld?
Kevin (*stijfjes*): Als je dat woord dan moet gebruiken, ja.
Terry (*is opgelucht. Loopt weer richting slaapkamer*): Dan geen zorgen. Alles is okee.
Kevin (*volgt haar*): Wacht nou.
Terry: Wat jullie allebei nodig hebben is een goede warme maaltijd.
Kevin: Wij willen niks te eten. Is dat duidelijk?
Terry (*houdt vol*): U misschien niet. Maar ik wed, zij wel.
Kevin: Zij ook niet.
Terry: U zou het haar tenminste kunnen vragen.
Kevin: Ik kan het haar niet vragen. (*Terry kijkt niet begrijpend*) Zij... is er niet.
Terry (*staart hem verbaasd aan*): Is zij er niet?
Kevin: Nee.
Terry: Bedoelt U dat ze weg is?
Kevin: Ja.
Terry: Maar.... komt ze dan niet terug?
Kevin (*aarzelt*): Ik betwifel het.
Terry: Wat heeft ze dan gezegd?
Kevin: Niks. Toen ik vanmorgen wakker werd.. was ze weg.
Terry: Oh. (*klokt vol sympathie*) De grote hereniging is niet zo best verlopen, hè?

Kevin: Zo kun je het wel stellen.

Terry (*schudt haar hoofd*): Wat erg. (*opeens*) Oh!

Kevin: Wat is er?

Terry: Ze heeft mij niet betaald.

Kevin: Oh?

Terry: Ze zei dat ze mij vanmorgen zou betalen.

Kevin: Oh!

Terry: En nu is ze... (*priemt vinger naar hem*) U zult mij moeten betalen.

Kevin: Ik?

Terry: Ja.

Kevin (*fronst*): Maar...

Terry: Hoor eens, het is mijn schuld niet dat jullie ruzie hebben gehad.

Kevin: Dat zeg ik ook niet.

Terry: Het spijt me, en zo, maar daarvan kan ik mijn rekening niet betalen, wel?

Kevin: Nee, ik veronderstel dat...

Terry (*overstemt hem*): Ik heb heel wat geïnvesteerd in dat ontbijt. Ik heb ham moeten kopen en eieren, avocados en champignons. Wat denk je dat ham kost vandaag de dag?

Kevin: Hoor eens, ik probeer helemaal niet...

Terry (*wijst met een streng vingertje*): En denk nou maar niet dat je eronderuit komt door niks te eten. Als jij geen trek hebt dan is dat mijn probleem niet.

Kevin (*krachtig*): Wil je asjeblieft even je mond houden? (*Terry stopt midden in een gebaar*) Ik bestrijd het helemaal niet.

Terry: Nee?

Kevin: Nee, ik wil best voor het ontbijt betalen.

Terry (*meteen verzoend*): Oh. Okee dan.

Kevin: Hoeveel is het?

Terry: Honderd dollar.

Kevin (*verrast*): Honderd...?

Terry (*snel, om de prijs te rechtvaardigen*): Vergeet de ham niet. En de Pêches Melba. En ik moest die versjes schrijven.

Kevin: Okee, okee. Ik zei toch dat ik wel wil betalen.

Terry: En ik heb okee gezegd. (*Terry wacht vol verwachting. Kevin kijkt wat in verlegenheid gebracht*)

Kevin: Ik wil wel... maar ik ben bang dat ik het niet kan.

Terry (*scherp*): Wat?

Kevin: Tenminste niet nu meteen.

Terry: Waarom niet?

Kevin: Ik heb helemaal geen geld. (*vlug, om een nieuwe aanval te vermijden*) Maar ik krijg wel wat.

Terry: Wanneer?

Kevin: Eh... heel binnenkort. (*Terry kijkt kwaad. Gelooft hem niet*) Hoor eens, ik zal je betalen. Op mijn erewoord. Als gentleman.

Terry (*moppert kwaad*): Ja. Een "gentleman" zonder centen.

Kevin (*waardig*): Op dit moment is dat toevallig zo. Maar je zult je geld krijgen. (*Terry bestudeert hem een ogenblik, zucht dan gelaten*)

Terry: Okee.

Kevin: Wil je me vertrouwen?

Terry: Heb ik een andere keus?

Kevin (*toont haar kaartje*): Ik heb je adres hier. Ik maak het geld heel binnenkort over. (*Terry knikt wat ongelukkig*) Het spijt me dat je al die moeite hebt moeten doen.

Terry: Mij ook. (*zij gaat terug naar haar dienwagentje, bekijkt het een beetje stuurs. Ze wil weggaan als haar beroepstrots de overhand krijgt*) Hoor eens, als U er toch voor gaat betalen hoort U ook iets te eten. Ik wil maar zeggen, anders klopt het gewoon niet.

Kevin: Nee, dank je. Dat is wel in orde.

Terry: Weet U het zeker?

Kevin: Jawel.

Terry (*zucht*): Okee. (*wil gaan, staat stil*) Ik weet het. U kunt een kop koffie nemen.

Kevin: Nee, dank je, ik zet zelf wel koffie.

Terry: Oplos, wed ik.

Kevin: Ja, maar...

Terry: Dat is troep. Ik zet heerlijke...

Kevin (*onderbreekt haar krachtig*): Ik wil geen koffie.

Terry: Okee. U moet het zelf weten.

Kevin (*om maar wat te zeggen*): Ik heb een hartversterkertje nodig. (*glimlacht bleekjes*) Ik neem aan dat je geen alcoholische drankjes bij je hebt.

Terry (*preuts*): Natuurlijk niet. (*Kevin leunt achterover met een gelaten zucht*) Alleen champagne.

Kevin (*komt met een schok overeind*): Zei je champagne?

Terry: Ja. Dat serveer ik met de Pêches Melba.

Kevin (*staat op. Gretig*): Prachtig. Laten we die nemen.

Terry: Pêches Melba?

Kevin: Nee. De champagne.

Terry (*aarzelt*): Nou..

Kevin: Wat is er?

Terry: Champagne kost geld, weet U.

Kevin: Wat maakt dat nou uit? Je zei dat het bij het ontbijt hoorde.

Terry: Nou... ja.

Kevin: Nou, wat is er dan voor probleem?

Terry: Het is maar... als ik mijn geld niet krijg.

Kevin: Je krijgt je geld. Nou niet zeuren.

Terry (*geeft eindelijk toe*): Okee. (*haalt schouders op*) Wat kan het bommen?

Kevin (*wrijft vol verwachting zijn handen*): Vind ik ook. (*Terry haalt onder uit het wagentje een fles champagne in een ijsemmertje*) En ook nog een ijsemmertje! Je doet het wel in stijl hè?

Terry (*in haar sas*): Natuurlijk. Puur klasse. Kijk eens: zelfs een echt champagne glas.

Kevin: Fantastisch. (*Terry klungelt met de kurk*) Kom, laat dat maar aan een ouwe rot over. (*zij geeft de fles. Hij gluurdt naar het etiket, trekt een gezicht*) Goeie God.

Terry: Wat is er aan de hand?

Kevin (*beschuldigend*): Dit is Californische roze champagne.

Terry (*beledigd*): Wat wilt U dan voor die prijs? Dom Perignon?

Kevin: Misschien niet, maar...

Terry (*boos. Strekt hand uit*): Okee, U wilt het niet. Ik neem het wel terug.

Kevin (*houdt fles stevig vast*): Nee nee, ik drink het wel op. (*glimlachje*) Ik dwing mezelf wel.

Terry: Ik vraag niet om gunsten.

Kevin: Nou nou. (*kurk ploft*) Kijk eens aan. (*schenkt glas in, proeft*) Niet slecht.

Terry: Gelukkig.

Kevin (*drinkt weer*): Ik neem aan dat ik wat dankbaarder mocht zijn. (*zucht*) Je hebt net mijn leven gered. (*hij drinkt zijn glas leeg, schenkt weer in, begint te drinken. Stopt en staat plotseling op*) Neem me niet kwalijk.

Terry: Wat?

Kevin (*"gentleman"*): Ik ben bang dat ik vreselijk onbeleefd ben.

Terry (*vraagt zich af*): Wat hebt U dan gedaan?

Kevin: Wil je niet gaan zitten en een glaasje met me drinken?

Terry: Oh nee. Nee. Dank U wel.

Kevin: Waarom niet? Hou je niet van champagne?

Terry: Niks mis mee. (*preuts*) Maar ik drink niet met de klanten. Dat is niet zakelijk.

Kevin (*opgewarmd door de champagne glimlacht naar haar*): Jij bent een echt zakenvrouw, hè?

Terry (*knikt nadrukkelijk*): Ja.

Kevin: Oh kom nou. Voor deze ene keer. Ik zal het niet verder vertellen.

Terry (*aarzelt, geeft dan toe*): Goed dan, voor deze ene keer.

(*zij haalt nog een glas uit het wagentje, Kevin schenkt het vol en wijst*)

naar de bank)

Kevin: Alsjeblieft. *(ze gaan allebei op de bank zitten, Terry heel stijfjes. Als ze haar eerste slokje neemt lacht Kevin)*

Terry: Wat valt er te lachen?

Kevin: Zelfs als je champagne drinkt zie je er nog zakelijk uit.

Terry: Oh. *(verlegen. Ze leunt wat achterover)*

Kevin: Mag ik je wat vragen? *(zij knikt; op haar hoede)* Waar heb je dat kostuum vandaan?

Terry *(trots)*: Oh. Zelf gemaakt.

Kevin *(knikt ernstig)*: Dat dacht ik al.

Terry: Vindt U het mooi?

Kevin: Mm... het is nogal ongewoon.

Terry: Ja hè? Dat heb je nou nodig om rijk te worden: Ongewone ideeën.

Kevin: Ik begrijp het. En ben jij daarmee bezig?

Terry: Hm?

Kevin: Rijk worden?

Terry: Nou nee. Nog niet.

Kevin: Maar dat wil je wel gaan doen?

Terry: Natuurlijk. Ik wil rijk worden. Stinkend rijk.

Kevin *(oprecht verbaasd)*: Goeie God, wil je dat werkelijk? Waarom?

Terry *(ongeduldig)*: Daarom. De rijken hebben al de lol.

Kevin: Echt? Weet je, ik ben het grootste deel van mijn leven rijk geweest, en ik heb daar nooit iets van gemerkt.

Terry: Nou, ik ben het grootste deel van mijn leven arm geweest, en ik heb het wel gemerkt.

Kevin: Werkelijk?

Terry: Ja, "werkelijk". Hebt U ooit in een hete, zweterige volle bus moeten staan op het spitsuur?

Kevin: Ik kan niet... zeggen dat mij dat ooit is overkomen.

Terry: Mij wel. Honderden keren. En ik heb er altijd een hekel aan gehad. Vooral als ik uit het vuile raampje keek en een of andere rijke klootzak voorbij zag komen in een gestroomlijnde sportwagen... alsof de wereld van hem was.

Kevin: Goed, maar ik denk nog steeds niet...

Terry *(scherp)*: Natuurlijk denkt U dat niet. Hebt U wel eens Uw verjaardag gevierd in MacDonald?

Kevin: Wat stel je toch vreemde vragen.

Terry: Daar gaan de rijken niet naar toe, dat kan ik je wel vertellen. Die gaan naar die luxe restaurantjes waar de dames allemaal sjeik gekleed zijn. En dan is er een knaap die je je tafel wijst, en een ander neemt je bestelling op, en een derde komt kijken wat voor wijn je wilt hebben. *(zij zucht eens)* Ik las onlangs over een van die tenten... weet

U wat ze vragen voor een schijf meloen?

Kevin: Nee.

Terry (*diep onder de indruk*): Twaalf en een halve dollar. Voor één schijf meloen. Jonge, dat is een leventje.

Kevin: En is dat jouw ideaal?

Terry: Wat?

Kevin: Twaalf en een halve dollar betalen voor een schijf meloen?

Terry (*ongeduldig*): U begrijpt er niks van. Het gaat om het idee. Dat ik dat zou kunnen betalen als ik dat wou. Een restaurant binnenlopen en niet eens naar de prijzen kijken... (*zucht*) dat zou hemels zijn.

Kevin: Als dat jouw grote wens is. (*heft zijn glas naar haar*) Dan wens ik je succes.

Terry: Oh, dat haal ik heus wel. Wacht maar af. (*knikt vol zelfvertrouwen en drinkt haar glas leeg*)

Kevin: Nog een glaasje?

Terry (*begint ervan te genieten*): Waarom ook niet? (*Kevin schenkt in*) U zei dat U vroeger rijk was?

Kevin: Ja.

Terry (*kijkt kamer rond*): Wat is er dan gebeurd?

Kevin: Hm? Oh. Het is hier nogal een troep, niet?

Terry (*knikt*): En de buitenkant ziet er ook niet zo bie uit. (*kijkt hem eens aan*) Wat doet U voor de kost?

Kevin (*een tikje uitdagend*): Niets!

Terry: Niets?

Kevin: Niet meer.

Terry: Wat deed U vroeger dan?

Kevin: Ik speelde tennis.

Terry (*staart*): Tennis! Voor de kost?

Kevin (*beetje beledigd*): Ja!

Terry: Was U er nogal goed in?

Kevin: Ik was heel goed. Je moet weten: eens was ik nummer drie en tachtig op de wereld ranglijst.

Terry: Drie en tachtig?

Kevin (*denkt dat zij onder de indruk is*): Ja.

Terry: Dat klinkt niet bepaald goed.

Kevin (*boos*): Jij weet niet waar je het over hebt. Ik bedoel: er waren honderden spelers die ik kon verslaan.

Terry: Ja, maar er waren twee en tachtig spelers die U konden verslaan.

Kevin: Nou en?

Terry: Hoe kon U nou een hoop geld verdienen als U maar nummer drie en....

Kevin: Okee, ik had.....andere bronnen van inkomsten.

Terry: Zoals?

Kevin (*kijkt haar boos aan*): Als je het weten moet: mijn ouders.

Terry: Ik dacht wel dat die rijk waren.

Kevin: Hoezo?

Terry: Oh, al dat Kevin Appleby de Derde gedoe.

Kevin: Nou...

Terry: Ik durf te wedden dat U in een groot huis woonde met een heel stel bedienden. (*Kevin zegt niets. Hij wil hier niet over praten*) Waar zijn ze nu?

Kevin: Wie?

Terry: Uw ouders.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto